

Verohallinto
Yritysverotuksen ohjaus- ja kehittämissyksikkö

VH/725/00.01.00/2020

Finanssiala ry:n lausunto luonnoksesta Verohallinnon ohjeeksi ”Maastapoistumisverotus”

Kiitämme mahdollisuudesta lausua ohjelunnoksesta. Haluaisimme kiinnittää huomiota ohjeen kohdan 2.5 (Varojen siirtyminen Suomen verotusvaltaan) kolmanteen kappaleeseen:

”Jos lähtöjäsenvaltion omaisuudelle vahvistama arvo on ylittänyt EVL 51 e §:n 3 momentin mukaisen maastapoistumisarvon, katsotaan Suomeen siirtyneiden varojen hankintamenoksi vain niiden maastapoistumisarvoa vastaava määrä. Jos taas siirron lähtöjäsenvaltiossa maastapoistumisverotus on tapahtunut EVL 51 e §:n 3 momentin mukaista maastapoistumisarvoa pienemmästä arvosta tai varojen siirtoa ei ole lähtöjäsenvaltiossa lainkaan verotettu, katsotaan lähtöjäsenvaltion verotuksessa käytetty arvo maastapoistumisarvon sijasta siirtyneiden varojen hankintamenoksi Suomen verotuksessa.”

Suomeen siirtyvien varojen hankintamenoa koskee EVL 51 f §. Säännöksen sanamuoto ei kerro miten varat arvostetaan, mikäli lähtöjäsenvaltiossa vahvistettu arvo ei vastaa EVL 51 e §:n 3 momentissa tarkoitettua arvoa eli käytännössä markkina-arvoa, jota käytettäisiin riippumattomien osapuolten välillä. Säännöstä koskevissa hallituksen esityksen yksityiskohtaisissa perusteluissa (HE 76/2019 vp, s. 45) todetaan, että vastaanottava jäsenvaltio voisi käyttää oman lainsäädäntönsä mukaista markkina-arvoa, mikäli jäsenvaltioiden näkemykset arvosta eroavat.

Säännös perustuu kuitenkin veronkiertodirektiiviin (EU) 2016/1164 ja sitä tulee tulkita yhdenmukaisesti direktiivin kanssa. Direktiivin 5 artiklan 5 kohdan mukaan vastaanottavan jäsenvaltion ”on hyväksyttävä [toisen] jäsenvaltion vahvistama arvo varojen alkuarvoksi verotuksessa, paitsi jos se ei vastaa markkina-arvoa”. Kahdenkertaisen verotuksen välttämiseksi on tärkeää, että maastapoistumis- ja maahantuloarvot vastaisivat toisiaan.

Direktiivin johdanto-osan kohdassa 10 todetaan seuraavasti: ”On myös tarpeen sallia se, että vastaanottava valtio kiistää lähtövaltion vahvistaman siirrettyjen varojen arvon, jos se ei vastaa mainittua markkina-arvoa. Jäsenvaltiot voisivat tällöin käyttää nykyisiä riitojenratkaisumenetelmiä.”

FA korostaisi ohjeessa vielä, että lähtöjäsenvaltiossa tehtyä arvostusratkaisua tulee pääsääntöisesti noudattaa ja uudelleenarvostus on mahdollista ainoastaan poikkeuksellisissa tilanteissa. FA toisi lisäksi ohjeessa esiin mahdollisuuden turvautua kansainvälisten veroriitojen ratkaisumenettelyyn, esimerkiksi viittaamalla Verohallinnon ohjeeseen [Kansainvälisten veroriitojen ratkaisumenettely](#).